

Zaak T-15/93

Ph. Vienne tegen Europees Parlement

„Ambtenaren/andere personeelsleden — Dagvergoedingen — Toekenning, voor drie opeenvolgende perioden, aan dezelfde persoon als hulpfunctionaris, tijdelijk functionaris en ambtenaar op proef”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 30 november 1993 II - 1328

Samenvatting van het arrest

- Ambtenaren — Kostenvergoeding — Dagvergoeding — Doel — Ambtenaar op proef die eerst hulpfunctionaris en vervolgens tijdelijk functionaris is geweest — Beperking van betalingsduur — Uitsluiting*
(Ambtenarenstatuut, bijlage VII, art. 10; Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden)
- Ambtenaren — Beroep — Volledige rechtsmacht — Vordering tot betaling — Ontvankelijkheid*
(Ambtenarenstatuut, art. 91)
- Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Vordering van moratoire interessen, voor het eerst voor Gerecht geformuleerd voor geval van nietigverklaring van bestreden besluit — Ontvankelijkheid*
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)

1. De dagvergoeding, bedoeld in artikel 10, lid 1, van bijlage VII bij het Statuut, waarop de nieuw aangestelde ambtenaar vóór zijn verhuizing naar de plaats van

tewerkstelling recht heeft, beoogt de kosten en nadelen te compenseren die het gevolg zijn van het feit dat hij zich naar zijn standplaats moet verplaatsen en zich

aldaar voorlopig moet vestigen, terwijl hij, eveneens voorlopig, zijn vroegere woonplaats aanhoudt.

Het Statuut noch de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, bevat een beperking voor het geval van een ambtenaar die, na eerst hulpfunctionaris en vervolgens tijdelijk functionaris te zijn geweest, als ambtenaar op proef wordt aangesteld, en een dergelijke beperking is ook niet noodzakelijk. Immers, in een dergelijke situatie, waarin de dienstbetrekking steeds een onzeker karakter heeft gehad, heeft de toekenning van de dagvergoeding een specifiek doel, te weten het voor de betrokkene aantrekkelijk maken om te wachten met een verhuizing die, zo hij niet in vaste dienst wordt aangesteld, voorbarig zou blijken te zijn en die zou inhouden dat wanneer de betrokkene de dienst verlaat, twee maal verhuiskosten moeten worden vergoed. In die situatie moet de betrokkene

als tegenprestatie tot aan het einde van deze onzekere periode plus één maand de dagvergoeding ontvangen, ook wanneer hij ze reeds heeft ontvangen tijdens eerdere periodes, die eveneens een onzeker karakter droegen.

2. In het kader van een beroep op grond van artikel 91 van het Statuut inzake een geschil van geldelijke aard heeft de gemeenschapsrechter volledige rechtsmacht, zodat een vordering die ertoe strekt dat wordt gelast de in geding zijnde vergoeding uit te betalen, ontvankelijk is.
3. In beroepen van ambtenaren is het voor de ontvankelijkheid van een vordering tot betaling van moratoire interessen voor het geval het bestreden besluit nietig zou worden verklaard, niet vereist dat zij uitdrukkelijk in de voorafgaande administratieve klacht wordt vermeld.

ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
30 november 1993^{*}

In zaak T-15/93,

Ph. Vienne, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door C. Revoldini, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Rue Aldringen 21,

verzoeker,

^{*} Procestaal: Frans.